

utvivlsomt hurtigt blive, at de 20 pCt., som fastsættes her, vil blive inkluderet i Handelsomkostninger og Detailhandleravance, der som Fællesudtryk har den misvisende Betegnelse: Detailhandleravance.

Jeg maa maaske knytte nogle Bemærkninger dertil. Disse 20 pCt. er ikke noget, som er indført i dette Øjeblik, de blev indført allerede den 1. April i Aar; da blev det gennemført administrativt, at de smaa erhvervsdrivende, den lille Industri, fik en stærkere Beskatning end den store, og det virker, synes jeg, meget uretfærdigt — jeg har talrige Breve fra smaa Fabrikker ude i Landet, som beklager sig over dette Forhold —, det virker selvfølgelig særlig slemt ved Overgangen fra den ene Skatteklasse til den anden. Jeg har i min Haand et Brev, som jeg modtog den 1. April, i hvilket en lille Fabrikant i Jylland spørger mig: Er det virkelig muligt, at jeg for Eftertiden skal beskattes en 15 Øres Cigar med 34 Kr. pr. Tusind, medens den store Fabrikant kan nøjes med at beskattes den med 12½ Kr.? Det er i Virkeligheden det, der er blevet praktiseret siden 1. April i Aar, og den lille Fabrikant spørger her med nogen Undren: Er det tænkeligt, at man vil lægge en Ekstraskat paa den lille Industri her i Landet?

Saaledes som det har været praktiseret, har det virket meget uheldigt og hemmende paa de smaa Fabrikker, som har produceret de billigere Varer, og det vil det ogsaa gøre i Fremtiden, forudsat, som sagt, at de store Fabrikker ikke benytter Lejligheden til en Beskæring af Avancen. Jeg skal i saa Henseende nævne, at den 22 Øres Cigar i Fremtiden vil blive afgiftsberigtiget med 34 Kr. pr. Tusind fra de store Fabrikker, fra den lille Fabrik med 35,20 Kr.; den 25 Øres Cigar vil blive afgiftsberigtiget med 38 Kr. pr. Tusind fra de store Fabrikker, fra den lille Fabrik med 40 Kr. Det forekommer mig, at man ikke skal stille de smaa Fabrikker ugunstigere, end man stiller de store kapitalstærke Virksomheder, og Forskellen ved Overgangen fra den ene Afgiftsklasse til den anden vil blive betydelig større end den, jeg nævnte her.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte sin Tilfredshed med, at de sagkyndige var hørt, før Tobaksbeskatningslovsforslaget blev formet, i Modsætning til, hvad

Tilfældet var med Hensyn til de Lovforslag, der vedrører de andre Industrier. Jeg maa dog dertil sige, at det kun er en Del af Tobaksbranchens Folk, der er hørt, den højtærede Finansminister har gjort Rede derfor; Detailhandelen var ikke repræsenteret, og den lille Industri har heller ikke været repræsenteret, og at man fra disse Sider er meget utilfreds med det foreliggende Lovforslag, er den højtærede Finansminister gjort bekendt med.

Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til §§ 22—26, som er en medvirkende Aarsag og en væsentlig Aarsag til, at Detailhandelen og den lille Industri ikke kan være tilfreds med det foreliggende Lovforslag. Der paalægges i disse Paragraffer Baand, som vil virke skadeligt for de mindre Bedrifter, saa at disse endog maa ivre stærkt derimod. Naar det i § 22 hedder, at der kan gives Tilladelse til at drive de paagældende Virksomheder, maa jeg, da man undgik et Monopol, henstille, at Ordet „kan“ rettes til „skal“. Dernæst forekommer det mig urimeligt, at en Virksomhed, der beskæftiger fremmed Arbejdskraft, hvad enten det er een Mand, eller det er 500 Mand, skal betale akkurat det samme til Kontrollen; den, der ikke beskæftiger fremmed Arbejdskraft, skal for øvrigt ogsaa betale noget. Man holder ikke meget af at betale for at blive kontrolleret, men skal man i denne Branche betale ekstra til Kontrollen indenfor Toldvæsenet, maa man kræve en saadan Retfærdighed, at den, der beskæftiger de mange, ogsaa kommer til at betale de mange Penge dertil; man kan ikke skære dem alle sammen over een Kam, men, som sagt, de Bestemmelser, der findes i alle disse Paragraffer, er jo af en noget urimelig Karakter. I § 23 henvises der til de Krav, man stiller for at give Bevilling til Lokaler; men eet er det, at stille og et andet at opfylde disse Betingelser paa et Tidspunkt, hvor alle er enige om Nødvendigheden af at bibeholde Boligloven, fordi der er for faa Boliger. Her vender man sig mod disse Erhvervsvirksomheder og siger: Naar du opfylder de og de Betingelser i Løbet af 6 Maaneder, kan du faa Lov til at fortsætte det Erhverv, hvori du har virket i de sidste 30 Aar. Det forekommer mig ikke, man kan sige dette. Jeg vægrer mig ogsaa ved at tro, at den højt-